

12 december

“En zie, Ik kom spoedig. Zalig hij, die de woorden der profetie van dit boek bewaart.”.

Openbaring 22:7

Die zalige sfeer, de vreugde en nabijheid van onze Heiland is de geweldige hoop die we hebben. En wat rijk die belofte: “En zie, Ik kom spoedig”. Toch zit er wel een voorbehoud aan deze dingen. Dat voorbehoud klinkt uit: “Die de woorden der profetie van dit boek bewaart”.

Dat is lastig, we leven immers in een postmoderne wereld. Dat betekent dat we leven in een maatschappij waar vaste normen en waarden vervangen zijn door een hoog gevoel van individualisme. De eigen beleving en het eigen gevoel en welbevinden is de hoogste norm. In dat alles worden veel mensen niet gehinderd door zelfkennis of kennis in het algemeen en kennis van het woord van God is vooral de grote afwezige. Wanneer we zo naar dit 7^e vers uit Openbaring 22 kijken wordt het ontvangen van de beloofde zaligheid een lastig probleem. Die zaligheid wordt onlosmakelijk gekoppeld aan het “bewaren van de woorden der profetie”. Juist het profetisch woord is helaas ook binnen kerken een verwaarloosd woord. Duidelijke beloften, nog openstaande toezeggingen, zoals Gods weg met Zijn volk Israël, de toekomst van de gemeente en Zijn weg met ongelovigen, zijn de hevig verwaarloosde aspecten van Gods woord, terwijl ze de essentie daarvan uitmaken.

Hoe komt dat toch? Men heeft de woorden der profetie niet bewaard! Nu is het makkelijk om daar in algemene zin een kritisch woord over te schrijven, maar hoe zit dat in ons eigen leven? Welke rol speelt het profetisch woord in ons leven? Laten we dit ook maar uitbreiden naar heel Gods woord. In Hebrreeën 4:12 lezen we “Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten”. Daarom moet dit woord bewaard worden. Dat wil niet zeggen dat we een Rembrandt- of een Chagall Bijbel als pronkstuk in de vitrinekast zetten. Het wil wel zeggen dat we onze Bijbel stuk lezen en er dagelijks op mediteren en God vragen ons verstand te verlichten, zodat we één worden met Zijn boodschap. De Bijbel brengt ons nu al in de sfeer van God, alleen zo zal de belofte over de eeuwige zaligheid werkelijkheid worden. Dan zal de profetie werkelijkheid worden: “Zie, Ik kom spoedig”.